

Ascaris Lumbricoides

Syksy 2020

SUOLET

Suomalaiset eläinlääketieteen opiskelijat Tartossa ry

Hallitus ja toimikunnat

2020

Puheenjohtaja

Salli Jortikka
puheenjohtaja@suolet.fi

Varapuheenjohtaja

Meeri Karvonen
varapuheenjohtaja@suolet.fi

Sihteeri

Merja Autio
sihteeri@suolet.fi

Rahastonhoitaja

Wilma Vuontela
rahastonhoitaja@suolet.fi

Jäsenvastaava

Karl Linnasmägi
jasenvastaava@suolet.fi

Tapahtumavastaava

Nora Plym
tapahtumavastaava@suolet.fi

Pr-vastaava

Hanna Takkinen
prv@suolet.fi

Koiratoimikunta

Outi Pyhälä
koiratoimikunta@suolet.fi

Juhlatoimikunta

Elma Reinikka
juhlatoimikunta@suolet.fi

Mediatoimikunta

Emilia Välipakka

Vaatetoimikunta

Essi Öljymäki
vaatetoimikunta@suolet.fi

Vapaa-ajan toimikunta

Jutta Kujala
vapaa-ajantoimikunta@suolet.fi

Lehtitoimikunta

Kaisa Savolainen
lolcats.cattery@gmail.com

Huonevastaava

Aino Uusitalo

Tutorvastaava

Maisa Heikkinen

Sisällysluettelo

Päätoimittajalta.....	3
Puheenjohtajalta.....	4
Ole oma itsesti - mutta älä liikaa?.....	5
Lemmikkikysely.....	8
Kesätoissää lihantarkastajana.....	9
Villieläimiä ja eläinlääketiedettä puskassa - harjoittelussa Etelä-Afrikassa.....	14
Uudet fuksit esittäytyy.....	22
Koronasyksy.....	26
Uutisia syyskokouksesta.....	28

Päätoimittajalta

Korona jatkaa myllertämistään ja vitosen syksy on ollut mahdollista opiskella täysin etänä! Lukujärjestyksessä on ollut elintarvikehygieniää ja lainsäädäntöä, paljon moodlea ja BBB luentoja. Nelosen jälkeen tämä vitosen syksy on ollut todella rauhallinen ja välissä on ollut useita vapaapäiviä jolloin on ehtinyt käymään töissä.

Lupailin edellisessä päätoimittajan kirjoituksessa yrittää seuraavaa tekstiä ruotsiksi... mutta taitaa kuitenkin vielä jäädä väliin. Mutta nyt kuitenkin näyttää siltä että elämä olisi jäämässä tänne länsirannikolle! Ikinä ei tiedä minne elämä vie, ja taas tuli opittua että koskaan ei pidä sanoa että en mie sitä ruotsia tarvii ikinä mihinkään...

Elämä on asettunut pohjanmaalaiselle maitotilalle ruotsinkieliselle alueelle. Keväällä pitää vielä tulla Tarttoon tekemään yliopistoklinikkaharjoitteluita kun koronan takia ne jäivät tekemättä viime kesänä. Mutta on kiva palata Tarttoon vielä pariksi kuukaudeksi ennen kuin työelämä ja kandikesä kutsuu!

Tällä hetkellä olen harjoittelussa paikallisella pieneläinklinikalla ja kun kuuntelee päivät pääasiassa ruotsinkielisiä potilaita, niin yllättävän hyvin alkaa kieli tarttumaan. Potilaista kun pitää kirjoitella ylös erinäisiä tietoja, niin pari kertaa olen jo löytänyt tiedot lomakkeesta ruotsiksi englannin sijaan... ehkä mie vielä opin?

Tämä on viimeinen lehteni ja olo on hieman haikea! 4 vuotta lehden tekoa takana ja nyt on aika luovuttaa ohjat uusille innokkaille tekijöille!

Haluan myös kiittää Suolia minulle myönnetystä hopeisesta ansiomerkistä! On ollut ilo toimia tämän järjestön ja sen jäsenien hyväksi näiden vuosien aikana! <3

Mukavaa joulun odotusta ja uutta vuotta kaikille!

Kaisa

Ascaris Lumbricoides on Suolet ry:n jäsenlehti, joka ilmestyy joului- ja toukokuussa. Seuraavan lehden deadline on huhtikuussa.

Materiaali:
teksti .doc tai .docx -muodossa
kuvat erillään .jpg tai .png muodossa

Kannen kuva Kaisa Savolainen

Puheenjohtajalta

Issand, kuinka nopeasti semesteri taas pääsi hurautamaan ohitse! Kuuma glögi on jäänyt osaksi päivittäistä rutiinia, ja kurssien lopputenteistäkin muutama on jo takanpäin.

Minulla on ollut ilo ja kunnia toimia järjestömme puheenjohtajana kuluneen vuoden ajan. En voisi olla tyytyväisempi tapahtumiin, aikaansaatuihin muutoksiin sekä suunnitelmiin siitä, miten voimme tulevaisuudessa toimintaamme parantaa. Huolimatta siitä, että toimintamme on ollut täysin erilaista kuin yleensä, saimme paljon aikaan ja keräsimme rutkasti ideoita tulevaisuutta varten. Lisäksi sekä vanhoilta että uusilta jäseniltä olemme saaneet vuoden aikana kunnanarvoisia näkökulmia, palautteita ja ajatuksia. Niiden avulla pinnalle on nostettu erittäin tärkeitä aiheita, joiden kanssa jatketaan työskentelyä ja kehitystä vuoden vaihteen jälkeenkin. Kiitos jokaiselle palautteen antajalle! Täytyy myös muistaa, että vaikka kausi hyvä olikin, sisälsi se myös mutkia ja virheitä, joista opitun avulla olemme tulevaisuudessa parempia.

Haluan muistuttaa, kuinka tärkeitä jäsenet ovat toiminnallemme. Ilman teitä ei ole järjestöä, ja tämän vuoksi yhtenä hallituksen tärkeimpänä tehtävänä onkin luoda järjestöstä jäsentensä näköinen ja kuulla heidän mielipiteensä ja toiveensa. Saavuttaaksemme tämän vaatii se molemminpuolista aktiivisuutta. Tule siis rohkeasti tutustumaan hallitukseen ja toimikuntiin: ole aktiivinen ja etsi itsellesi mieluista paikka, pesti tai kokeile vaikka useampaa. Jos mielessäsi on pienikin idea tai ajatus, risu tai ruusu, kerro se empimättä hallitukselle tai toimikunnille, kaikki saamamme palaute jäseniltä on arvokasta ja auttaa meitä kehittymään.

Olen äärimmäisen kiitollinen luottamuksestanne ja tuestanne viime vuoden aikana, on ilo jatkaa puheenjohtajananne myös tulevalle kaudella. En ole koskaan tyytynyt ajatukseen, että asioilla olisi piste, johon päästyään ne olisivat valmiita. Tämä pätee myös ainejärjestötoimintaan, siispä suunnitelmat ensi kautta varten ovatkin jo päätyneet täyttämään ”What_next.docx” tiedostoa. Ideoita ja ajatuksia on paljon, ja uuden hallituksen kanssa käymme niiden kimppuun tarmoa täynnä.

Lopuksi haluan kiittää koko viime kauden hallitusta, toimikuntavastaavia sekä mukana pyörineitä aktiiveja kuluneesta vuodesta ja toivottavaa onnea kaikille uusille hallitukseen ja toimikuntiin valituille. Olette huippuja!

Toivon koko sydämeistäni, että pääsemme nauttimaan ensi vuonna yhteisestä ajastamme Tartossa täysin rinnoin! <3

Rauhallista ja rentouttavaa joulomaa
kaikille,

Salli

Ole oma itsesi – mutta älä liikaa?

Tämä on lause, jonka kanssa saamme eläinlääkäreinäkin painia tulevaisuudessa. Kuinka paljon voit tuoda esiin persoonasi työssäsi ja asiakkaillesi? Jos potilaasi eutanasia saa sinunkin silmäsi kostumaan, oletko epäpätevämpi kuin se kollega, jonka ilmekään ei värähdä todetessaan, että: "Sydän on lakannut lyömästä". Entä hyväksytkö vakiasiakkaidesi Facebook-pyyntö? Uhka vai mahdollisuus? Päivittäin sinä tulet tekemään valinnan, millainen ammattilainen sinä olet, käyttäytymiseltäsi siis, muiden silmissä. Mutta entä millainen olet omissa silmissäsi?

Se että oppii tunnistaan piirteitä itsessään, katsoon itseensä objektiivisesti mutta samaan aikaan sisältä päin, vaatii aivotyötä. Viime aikoina mä olen pohtinut paljon sitä, niin koirien kuin ihmistenkin käyttäytymistä tutkiessani, että kuinka paljon oikeasti kasvuympäristö, kokemukset, ihmiset sun ympärillä, some ja toisten kommentit rakentaa susta sellaista kun sä olet. Ja kun sä sitten olet rakentunut sellaiseksi kuin sä olet, kuinka paljon susta on oikeasti sinua (Tarkoitan tällä nyt sitä perusluonnetta, sun geeneihin pranttäytyä dataa, joka vaikuttaa osittain siihen, miten käsittelet kohtaamasi asiat. Sellaisia luonteen sävyjä, joita susta ei saa irti hinkkaamallaakaan) ja kuinka paljon ympäristön määrittelemää tai luomaa?

Kuulijan vai puhujan vastuu?

Tässä päästäänkin yhteen varsinkin viime aikoina paljon mietityttävään kysymykseen: Viihdelehdet ja elämänohjeblogit pursuaa kannusteita "Älä pelkää olla oma itsesi!", "Tärkeintä on, että maailma hyväksyy sinut sellaisena kuin olet!", "Ole rohkeasti se mitä olet!", "Seuraa sisintäsi"...

Onko omana itsenään oleminen kuitenkin aina ok? Luin juuri postauksen Dick Johnsonin blogista, jossa mainittiin lausahdus "Ole oma itsesi-mutta älä liikaa". KUINKA paljon on liikaa? KUKA määrittelee mikä on liikaa? Tarkoittaako liikaa sitä, että joku muu ärsyyntyy persoonastasi? Vai onko liikaa omana itsenään oleminen sitä, että sinun oleminen omana itsenäsi on harmiksi jolle kulle?

Minulle henkilökohtaisesti on sanottu, että sinun pitäisi oman itsesi kanalta piilottaa persoonallisuuteni ryhmätöitä tehdessä, sillä muut saattavat tulkita värikkään kielenkäyttösi ja räväkkytytesi väärin, jolloin joudut vaikeuksiin. Se on totta, että ihmiset tulkitsevat kaiken yksilöllisesti, ja voin vaikuttaa siihen miten minut ymmärretään. Vai voinko? Missä menee raja, jolloin minä olen vastuussa siitä, miten kuulija tulkitsee sanomani? Vai onko jokainen kuulija vastuussa omista tulkinnoistaan?

Toisaalta, piiloudutaanko tämä hehketutun "oman itsensä" taakse liian helposti? Jokainen on varmasti joskus eläessään ollut mukana konfliktitilanteen selvittelyssä, jossa toinen osapuoli toteaa: "Olen pahoillani siitä mitä sanoin, mutta mä nyt vain olen tällainen luonteeltani". Eli siis mitä? Hän pyysi anteeksi...muuutta oikeestaan ei pyytänyt koska hän nyt vain on tällainen eikä hän aio olemassa oloaan anteeksi pyytää?

Väitän, että moni ihminen fysiologisesti aivokapasiteetiltaan kykenee tekemään isoja muutoksia käytöksessään tai ajatusmalleissaan (enkä nyt väitä, että kaikki elinkautiseen vangitut maailmassa on nyt heti päästettävä vapauteen ja kokeilemaan muutuvatko heidän ajatuksensa). Monesti tuntuu kuitenkin, että mennään helposti sen osittain luodun "oman itsensä" taakse piiloon. Esimerkkinä minä itse:

"Härät ovat jukuripäitä"

Minulle on pienestä pitäen tullut selväksi, että olen horoskoopiltani härkä. Isänikin on, joten ei ihme että olemme kuin kaksi marjaa, kertoohan horoskooppimme jo sen. Koska olen härkä, olen itsepäinen, mutta toisaalta myös lojaali ja sisukas. Nämä on asioita, joita olen myös opetellut liittämään itseeni, osaksi minua. Nämä on asioita, joiden avulla on puskettu eteenpäin kun ei meinaa jaksaa mutta sitten muistan että härät ei luovuta. Nämä on toisaalta asioita, joiden taakse olen mennyt myös esimerkiksi parisuhteissa: "Koska olen itsepäinen härkä, tarvitsen kumppaniksi sellaisen ja tällaisen... Härät janoavat oikeudenmukaisuutta, tämän vuoksi en koe tarvetta pyytää anteeksi tässä asiassa koska minä olin oikeassa..."

Noniin, osa lukijoista totesi tässä vai-

heessa, että hohhoijaa taas näitä horoskooppijuttuja, mutta tämä oli vain yksi esimerkki. Samalla tavalla kun jonkin horoskoopin luonteenpiirre liitetään sinuun, monissa suvuissa kulkee sukupolvelta toiselle lentäviä lauseita: "Arokallioiden suvussa ei kulje pelkureiden verta!... Niittymäet ei luovuta!...". Toisaalta suomalaisilla on usein vahvasti identiteettin liitettyä myös erilaiset Suomi-heimot: "Savolaiset tuntevat oman arvonsa... Pohjalainen isäntä ei turhaan pussaa eikä pukahda... Hämmäläinen ei periksi anna, jos toimeen ryhtyy!...".

Tällaisilla lauseilla, joita pidetään elossa vuodesta toiseen on merkitystä myös sinun identiteetin kehittymiseen.

Pienestä pitäen minua on tuettu opiskelemaan ja tähtäämään korkealle, JA olen täysin kiitollinen siitä ja että sen ansiosta olen täällä missä olen nyt elämässäni, mutta varmasti opiskelutahtoni ei ole ainoastaan kummunut sisältä vaan vanhemmillani ja sukulaisilla on ollut odotuksia; pienestä pitäen moni kuulee vanhemmiltaan ja sisarusilta lausahduksia "sitten kun olet yliopistossa, sitten kun sinullakin on perhe, sitten kun sinäkin olet töissä, sitten kun sinäkin olet eläkkeellä...". En sano, että ulkopuolisen maailman odotukset sinua kohtaan olisivat vain huono asia, nehän monesti laittavat sinut puskemaan itseäsi eteenpäin, mutta se helpottaa sinua räätälöimään sinusta sellaisen kuin haluat kun tiedostat mitkä arvot tulevat sisältäsi ja mitkä ulkomaailmasta. Kun tiedostat mistä mitkäkin tarpeesi olla tietynlainen kumpuavat, ymmärrät käyttäytymistäsi paremmin ja hyväksyt itsesi myös paremmin.

Nea Neva, VM-2

Lopuksi hieman pohdittavaa jokaiselle eläinlääkisläiselle:

1. Millä adjektiivilla kuvailet ensimmäisenä itseäsi, jos joku kysyy?

1.1. Miksi valitsit ensimmäisenä juuri sen adjektiivin? Mikä on tehnyt sinusta sellaisen kuin sanot olevasi?

2. Millä kommunikoinnin osa-alueella on sinulle eniten merkitystä, mihin kiinnität huomion ensimmäisenä?

- Elekieli
- Sanat
- Äänenpaino
- Katse

2.1. Miksi valitsit 2. kysymyksessä vatsaukseksi sen minkä valitsit?

3. Miten kommunikoit face to face-riitatilanteessa?

- Haluat keskustella asian kasvatusten loppuun asti heti
- Tarvitset tilaa ja aikaa omille ajatuksille, lähdet pois.
- Et joudu riitatilanteisiin, koska vältät ne aina.

3.1. Miksi valitsit 3. kysymyksessä vatsaukseksi sen minkä valitsit?

4. Kerroit kaverillesi Whatsappin kautta saaneesi kesätyöpaikan sairaalasta, johon molemmat haitte. Kaverisi vastaa: "Kiva.". Miten reagoit?

- Kaverisi on selkeästi kateellinen ja vastaa sen vuoksi noin nuivasti.
- Kaverilla on varmaan kiire, minkä vuoksi hän vastaa noin lyhyesti.
- Kaverillani on vain tapana vastata lyhyesti ilman hymiöitä.

5. Pomosi antaa sinulle kritiikkiä työstäsi. Mitä tunnet?

- Pomon huomautus oli tarpeeton. Teen työni hyvin ja olen työssäni hyvä.
- Aihe kaihertaa minua vielä seuraavanakin päivänä
- Kritiikki oli aiheellinen, toimin siis toisin tästä lähtien.

6. Olet mieli maassa ja alakuloinen. Mitä toivot, että läheisesi tekee pyytämättä?

- Halaa sinua kunnolla
- Sanoo viisaita, lohduttavia sanoja, jotka auttavat sinua.
- Antaa sinun olla yksin.

7. Huomasitko ajatuksissasi jotakin uutta nämä luettuasi? Miksi/miksi et?

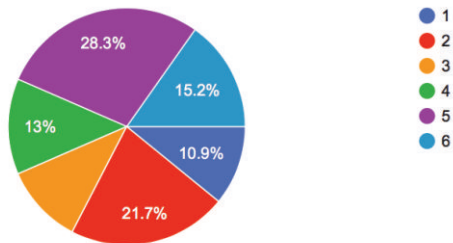
Lemmikkikysely

Tällä kertaa tutkijan journalismin osasto päätti selvittää millaisia lemmikkejä suolinkaisilla on ja mitä niiden kanssa harrastetaan!

Kysely oli vastattavissa pulinassa ja siihen vastasi 46 suolinkaista.

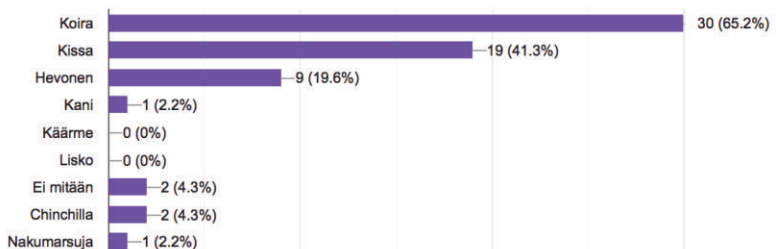
Millä vuosikurssilla olet?

46 responses

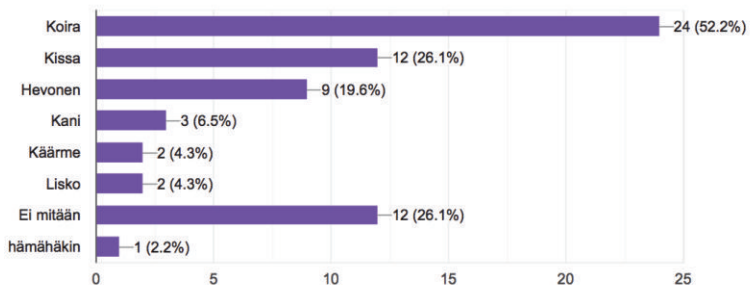
Mitä lemmikkejä sinulla on?

46 responses

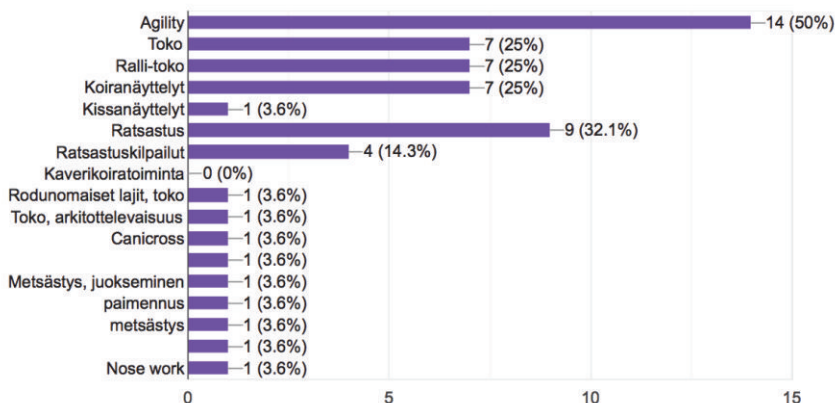
Haluaisitko vielä jonkun muun lemmikin?

46 responses

Harrastatko lemmikkisi kanssa jotain?

28 responses

Kesätöissä lihantarkastajana

Kuten jo kevään päätoimittajan palstalla kerroin niin korona vaihtoi kesätyösuunnitelmani yliopistoklinikka-harjoittelusta Italiassa lihantarkastajan pestiin Pietarsaaressa. Allekirjoittaessani työsopimuksen 3kk ajaksi en tiennyt kyllä lainkaan mihin olin ryhtymässä. Joku hyvin alkeellinen käsitys minulla toki oli siitä mitä teurastamolla tapahtuu, mutta en vielä arvanut miten paljon uutta oppisin kesän aikana!

Ennen töiden aloittamista piti käydä antamassa negatiivinen Salmonella näyte ja se vaikutti aluksi melko vaikealle kun olin vielä jumissa Tartossa ja pääsin lähtemään Suomeen vasta toukokuun puolessa välissä kun laivat alkoivat taas ottamaan matkustajia kyytiin. Ongelmalliseksi asian teki se että Mehiläiseltä sain ensin ohjeet että en missään nimessä saa mennä mihinkään toimipisteeseen antamaan näytettä, koska olen tulos- sa Virosta ja olen täten suunnaton koronariski! Olin varautunut olemaan 2 viikkoa karanteenissa ystävän kesämökillä ennen töiden aloittamista

kesäkuun alussa. Onneksi kuitenkin matkustuspäivään mennessä Virosta tullessa ei enää tarvittu karanteenia ja salmonellatestiin pääseminenkin onnistui lopulta ongelmitta! Tuloskin tuli parissa päivässä ja oli negatiivinen!

Kesäkuun alussa saavuin Pietarsaareen ja olin saanut ohjeet saapua teurastamolle 7.15 (normaali työvuoro alkoi jo 6.50 jolloin piti olla linjassa valmiina!). Minut laskettiin portilta sisään ja piti etsiä ovi 70 josta minua tultaisiin vastaan. Työvaatteina toimi valkoiset teurastamon työvaatteet, kumpparit, valkoinen esiliina ja keltainen kypärä. Käsissä viiltosuoja-hanskat. Teurastamon omilla työntekijöillä oli valkoiset kypärät ja huollon pojilla siniset. Ensimmäinen päivä linjassa meni melkolailla ihmetellessä kun perehdyttäjäni Kari leikkeli helpon näköisesti elinnipun, pään ja ruhon. 40-vuoden kokemus näkyi kyllä hyvin selkeästi.

Teurastamot eroavat toisistaan melkoisesti ja tämä kyseinen paikka on

sieltä pienimmästä päästä. Nautapuolella teurastettiin päivässä n. 175 eläintä ja ne liikkuiivat eteenpäin aina 2 minuutin välein. Itsestä tuntui aluksi että en mitenkään ehdi tehdä kaikkea tarvittavaa siinä ajassa! Pää ja elimet tulivat yhdellä linjalla ja ne molemmat piti tarkastaa 2 minuutissa. Selän takana toisessa hississä toinen tarkastaja tarkasti molemmat ruhonpuolikkaat. Kolmas tarkastaja tarkasti mahdolliset utareet ja suoliston. Eläimiä tuli n. 25/tunti jonka jälkeen oli 10-15min tauko ja keskellä päivää puolen tunnin ruokatauko.

Aluksi tuntui että en ehdi tarkastaa edes pelkkää päätä tai elimiä, saattikka että olisin ehtinyt tarkistaa molemmat! Vakituiset tarkastajat tekivät tarvittaessa kaikki 4 (pää, elimet ja molemmat ruhonpuolikkaat) siinä ajassa ja vielä jäi aikaa jutellakin! Kessän lopussa omakin tekeminen oli kyllä jo nopeutunut niin että ehti tekemään kaikki neljä kahdessa minuutissa jos oli tarve.

Lihantarkastajat ovat siis Ruokaviraston palveluksessa ja he ovat vastuussa ruhojen tarkastamisesta. Mikäli tarkastaja löytää ruhosta tai elimistä jotain selviä sairauden merkkejä, niin voidaan tehdä joko osapoistoja (esim. paise maksassa mutta ei muita merkkejä -> hylätään pelkkä maksa). Mutta mikäli useammassa elimessä ja/tai ruhossa oli selkeitä sairauden merkkejä, niin sekä ruhot että elimet

Pötsistä löytynyt magneetti

laitettiin sivuun odottamaan tarkastuseläinlääkärin tuomiota. Yleensä sonneja meni eläinlääkärille kovin vähän. Myös hiehot olivat yleensä helpoja ja nopeita tarkastettavia. Lehvät sen sijaan... noh, tervettä lehmää ei kannata laittaa teuraaksi ja niistä saattoi löytyä vaikka mitä ongelmia. Jos tuli koko tunti pelkkiä sonneja, niin kerkisi hyvin juttelemaan eläinten välissä, mutta välillä kokeneillakin oli kiire jos tuli paljon lehmiä ja eläinlääkärikin sai kiirehtiä ettei sivuraide mennyt täyteen.

Ensimmäisenä naudoista leikattiin irti utareet ja ne tarkastettiin likaisella puolella. Välillä märkää täynnä oleva utare haisi avattuna niin pahalle, että yläpuolella piippuhyllyn "pojatkin" alkoivat yökkäilemään...

Sen jälkeen irrotettiin sorkat ja sarvet, suljettiin ruokatorvi klipsillä ja nahka vedettiin pois. Tässä vaiheessa ruho siirtyi ns. puhtaalle puolelle jossa poistettiin pää, avattiin rintakehä ja poistettiin suolisto ja elimet. Ennen tarkastukseen tuloa ruho sahattiin kahtia ja siitä poistettiin selkäydin.

Tarkastuksessa päästä leikattiin auki molemmat posket sekä sisä että ulkopuolelta, tarkistettiin imusolmukkeet ja kieli. Pari sädesientä (tuplasti paksumpi leukaluu) tuli omalle kohdalle kesän aikana, mutta muuten yleisin pään hylkäyssyy oli lika. Pään lihasten leikkaaminen vaatii erittäin terävää puukkoa ja aluksi kädet kipeytyivät ja rasittuivatkin nimenomaan tästä hommasta pahasti. Posket kun piti leikata mahdollisimman luuta myöten, jotta poskilihaksesta sai vielä mahdollisimman suuren pihvin.

Elimistä tarkistettiin maksa matojen ja kivien varalta, poistettiin sappirakko, tarkistettiin keuhkot ja keuhkoputki ja leikattiin auki imusolmukkeet molemmilta puolin. Lisäksi sydämen

kammiot ja väliseinä leikattiin auki. Sydänpuussin tulehdukset olivat nau-doilla erittäin harvinaisia, joskus löytyi läppävikoja ("kukkakaalia"). Yleisimpiä elinten hylkäysyitä oli keuhko-tulehdukset ja maksapaiseet. Nämä hylätyt elimet kirjattiin koneelle.

Utareiden tarkistaja kävi välillä tarkis-tamassa myös suolistoja, mutta ne kulkivat myös elinten alla, eli pään ja elinten tarkistaja pystyi myös tarkistamaan niitä. Kohtutulehdukset olivat melko yleisiä, samoin eri-ikäiset vasikat. Täysiaikaiset vasikat kirjattiin myös järjestelmään, koska viimeisil-lään tiineenä olevan lehmän kuljetta-minen on lain vastaista. Myös eri-näköisiä vierasesineitä löytyi pöt-seistä kuten pötsimagneetteja.

Ruhot tarkistettiin pintapuolisesti joka puolelta, inguinal imusolmuke avattiin, munuaiset kaivettiin esille rasvan seasta ja tutkittiin. Petechat olivat yleensä merkki tulehduksesta, myös kystat olivat yleisiä löydöksiä. Kaula ja rinta tarkistettiin huolellisesti erityisesti lian varalta (suolistuksessa mahan sisältöä oli voinut valua niihin ja likaantuneet kohdat piti puhdistaa pois). Myös nivelet ja paisti tarkastet-tiin tulehduksen ja arpikudoksen va-ralta. Jos ruhossa oli likaa, niin pois-tetut lihat punnittiin ja hyvitetiin tuottajalle lopullisessa punnituksessa (talon vika), jos taas lihoja poistettiin arpikudoksen tai paiseen vuoksi, niin se meni tuottajan piikkiin.

Lihantarkastuksen jälkeen ruhoista poistettiin vielä rasvat ja ne menivät punnitukseen ja luokitukseen ennen kylmiötä ja jatkokäsittelyä.

Sivuraiteelle laitetuista ruhoista eläin-lääkäri pystyi joko palauttamaan ru-hon takaisin linjaan esim. osapoisto-ten jälkeen, laittamaan sen keitto-kokeeseen, minkkien ruuaksi tai hylkäämään sen kokonaan.

Sikapuolella olin vain muutaman päivän. Siellä linja liikkui koko ajan ja sikoja meni keskimäärin 1200 päiväs-sä. Jos sikoja oli enemmän, niin silloin linjassa ei tullut lainkaan 10-15 min taukoja, vaan jokaisella pisteellä oli tauottaja joka tuli laskemaan tauolle. Ruhopuolella oli 2 tarkastajaa jotka tarkastivat aina joka toisen ruhon ja elimillä myös 2 tarkastajaa jotka tarkastivat kaksi peräkkäistä elinnip-pua ja "huilasivat" kaksi seuraavaa.

Lihantarkastuksen lisäksi labra keräsi näytteitä. Munuaisista etsittiin anti-bioottijäämiä, suolen sisällöstä mm. EHEC-bacteereita ja suoliston imusol-mukkeita kerättiin myös tutkittavak-si. Sioista otettiin lihasnäytteet tric-hinellan varalta.

Vaikkei tulevaisuuden haaveena olisi-kaan tarkastuseläinlääkärin työ, niin voin suositella hommaa erittäin läm-pimästi kesätyöksi! Anatomia ja erilai-set patologiat tulevat hyvin tutuiksi, eikä palkkakaan ole huonoimmasta päästä ;)

Kaisa Savolainen, VM5

Työasu ja kohdusta löytnyt muumioitunut vasikka

Villieläimiä ja eläinlääketiedettä
puskassa – harjoittelussa
Etelä-Afrikassa

Lähdin alkuvuodesta 2020 kuuden vuoden harjoitteluun Etelä-Afrikkaan kiinnostuksestani maata kohtaan sekä halusta oppia lisää villieläimistä ja eläinlääkinnästä alkeellisissa oloissa. Alueen tautistatus poikkeaa huomattavasti omastamme, ja minua kiinnosti tutustua tarkemmin trooppisissa ja kehittyvissä maissa tavattaviin tauteihin. Pretorian yliopistossa on opintosuuntaus ”rural practice”; eläinlääketiedettä vaatimattomissa ja alkeellisissa oloissa, missä omat kädet, silmät, korvat ja nenä ovat tärkeimmät työkalut.

Aloitin harjoittelun Pretorian yliopiston eksoottisten eläinten klinikalta, jossa klinikan vastaava eläinlääkäri Dr. Elliott teki lähtemättömän vaikutuksen asenteellaan, tiedoillaan sekä opetustaidoillaan. Hoidimme klinikalla auton alle jäänyttä, kädellisiin kuuluvaa korvamakia (bush baby) jonka selviytymistarina ja kuntoutuminen oli yksi mieleenpainuneimmista tapauksista. Etelä-Afrikassa on ei-kotoperäisten villieläinten pitäminen sallittua, ja ihmisillä olikin lemmikkeinä mitä erikoisempia otuksia. Mielenkiintoisia potilastapauksia oli mm. epileptinen nelisormimagnusti, marmosetin verensiirto ja verta luovuttaneen marmosetin elvytys, chincillan sektio ja toisen jalka-amputaatio, räkään tukehtuneiden boa-käärmeiden kuoliinsyn selvitys, väärän ravinnon aiheuttamista ongelmista kärsivät Afrikan harmaapapukaijat, ripuloiva tamariinivauva, parta-agaman CT ja osteomyeliitti sekä undulaatti, joka muniessaan oli saanut munanvalkuaisista verenkiertoonsa.

Tuotantoeläinpraktiikassa teimme tilakäyntejä Pretorian ympäristössä suuremmilla kaupallisilla tiloilla sekä outreacheja matalan tulotason yhteisöihin, joilla ei muuten olisi mahdollisuutta eläinlääkintäpalveluihin. Lehmäpraktiikka oli hieman vauhdik-

kaampaa, mihin kotosuomessa on totuttu. Paikallinen erittäin kestävä lihakarjatoru on puolivilli Brahman, joita juostiin kiinni pitkin puskia, yleensä koko naapuruston osallistuesssa projektiin. Lehmät kaadettiin tutkimusta, hoitoa ja kiinnipitoa varten pitkillä liinoilla. Hoidimme erilaisia murtumia, haavoja ja paiseita, punkkivälitteisiä tauteja sekä sisä- ja ulkolaisia. Erikoisempia tapauksia oli sonnin penisprolapsin hoito ja 40 lampaan rokotus ehrlichioosia vastaan nk. infect-and-treat menetelmällä, missä injektointiin infektoituneiden lampaiden verta terveisiin lampaisiin, seurattiin niiden ruumiinlämpöä seuraavina päivinä ja hoidettiin tarvittaessa antibiootilla.

Outreacheilla hoidimme parvopentuja, neurologisista oireista kärsivää koiraa, niveltulehduksen saanutta vasikkaa ja auton työtäisemäksi jäänyttä lehmää. Praktiikka-auton perässä kulki mukana kaikki tarvittava käsien ja saappaiden pesuvälineistä mikroskooppiin, jolla tutkimme verisivelyt, uloste-, raape-, ja pötsinäytteet suoraan paikan päällä.

Oksitetrasykliinia myytiin rautakau-
poissa ilman reseptiä, ja yleensä, mitä
vaivaa ikinä menimmekään hoita-
maan, eläin oli saanut ainakin yhden
pistoksen antibioottia. Usein eläin-
lääkäri oli paikalla liian myöhään, ja
monet vakavasti sairastuneet eläimet
olisivat vaatineet sairaalahoitoa. Eläi-
men hyvinvoinnin ja eutanasian välillä
tasapainoilu oli välillä melko haasta-
vaa. Jos ihmisellä on vain muutama
lehmä, yhdenkin menetys oli suuri
asia. Usein hoidettiin kuntoon sellai-
siakin eläimiä, jotka kotosuomessa
olisivat päätyneet monttuun ja esi-
merkiksi trauman vuoksi halvaantu-
neiden lehmien kohdalla tavoitteena
oli pyrkiä pitämään ne hengissä varo-
ajan yli ja seurastaa sen jälkeen, jotta
eläimestä saataisiin edes lihat käyt-
töön. Suuri osa työtä oli ihmisten
opettaminen ja valistaminen eläinten
hoidosta ja hyvinvoinnista, taudeista,
niiden leviämisestä ja antibiootin
käytöstä.

Tämän jälkeen lähdimme Krugerin
luonnonpuiston laitamille Hluwuka-
nin pienelle kyläkliniikalle. Majoituim-
me yliopiston tutkimuskeskuksessa
luonnonpuistossa ja aamuisin ajelim-
me auringon noustessa kirahveja
ihaillen klinikalle. Iltaisin istuimme
grillaamassa (braai) kuunnellen sa-
vannin ääniä, leijonien karjumista ja

norsujen töräytyksiä. Lisäjännitystä
elämään toi skorpionien bongaus UV-
valolla ja tutkimuskeskuksen aidan
kaatumisesta ilmoittavan merkki-
valon syttymissyyn selvitysreissut.

Aamupäivällä hoidimme tiläkäynnit ja
iltpäivällä klinikalla hoidettiin pie-
nempiä eläimiä; koiria ja joitakin vuo-
hia. Kolme merkityksellisintä sairaut-
ta Etelä-Afrikassa on punkkivälittei-
set ehrlichioosi, babesioosi ja ana-
plasmooosi. Näiden torjumiseksi valtio
on perustanut asemia, joissa karja
dipataan deltametriinihuoksuella täy-
tetyyn altaaseen punkkien ja muiden
hyönteisten karkottamiseksi. Samalla
näillä asemilla suoritettiin suu- ja
sorkkatautivalvontaa. Karja ajettiin
dippaukseen jyrkän kulman muodos-
tavaa reittiä pitkin, jolloin niiden sor-
kat avautuivat paljastaen mahdolliset
leesiot. Lähellä oli vastikään ollut
FMD-tapaus, joten varotoimenpitee-
nä jokaista hoitamamme sorkallista
eläintä lähestyi aluksi vain yksi hen-
kilö hanskat kädessä tutkien suun ja
sorkat taudin varalta.

Hluwukanissa potilainamme oli pal-
jon paikallisia alkuperäisrotuisia lup-

pakorvalampaista, jotka kärsivät heart water -taudista ja mykoplasman ja/tai klamydian aiheuttamista silmätulehduksista. Punkkivälitteisen Ehrlichia ruminantium -parasiitin aiheuttama heart water aiheuttaa neurologisia oireita, hypersensitiivisyyttä, lihasvärinää ja nesteen kertymistä hengitysteihin ja sydänpussiin, ja johtaa lopulta siihen, että eläin vain makaa kyljellään nykien. Hoito oli usein kuitenkin palkitsevaa ja hoitovaste oksitetrasyklinillä, kortikosteroideilla, kipulääkkeellä ja muulla tukihoidolla kohtalaisen hyvä. Myös Hluwukanissa hoidettiin useita merkiviä, matoisia haavoja, murtumia ja erilaisia paiseita. Klinikalla hoidettiin parvopentuja, annettiin rokotuksia ja loishäätöjä, ja diagnosoimme myös useampia Stickerin sarkoomia (TVT- transmissible venereal tumor), joilla oli saatu hyviä hoitotuloksia kuuden viikon mittaisella viikoittaisella vinkristiini-kemoterapiahoidolla. Lisäksi kaströitiin vuohia burdizzoilla, poijitettiin lehmää, hoidettiin kohtutulehdusta ja porsitettiin sikaa. Krugerin luonnonpuiston buffalot kantavat tuberkuloosia ja bruselloosia. Ennen kuin

luonnonpuisto aidattiin, eläinten kontaktien johdosta nämä taudit tarttuivat ja levisivät myös kotieläimissä. Näitä tauteja Hluwukanin lehmäpopulaatiossa on harmina edelleen.

Viimeisen viikon vietin Pretorian laitamilla Mamelodissa kyläklinikalla, jossa potilaina oli pääasiassa koiria. Ulkona puun alla sijaitseva rokotuspiste työllisti päivittäin muutaman opiskelijan. Täälläkin potilailla oli paljon virusperäisiä tauteja, parvoa ja penik-katautia, koska alueen rokotuskattavuus kaikesta huolimatta oli vain noin 40 %. Lisäksi hoidettiin punkkien ja sisäloisten aiheuttamia tauteja, kuten babesioosia ja kokkidioosia sekä puremahaavoja ja tulehduksia. Erästä vakavia puremahaavoja saanutta koiraa tikkasin kasaan kirjaimellisesti koko päivän. Opin paljon haavanhoidosta ja oli palkitsevaa nähdä pahojenkin tulehtuneiden haavojen pikkuhiljaa paranevan. Joitain leikkauksiakin tehtiin, kuten sterilisaatioita ja vierasesineen poisto. Jonkinasteiseen päiväsairaala-toimintaan oli mahdollisuus, ja vakavasti sairaat potilaat pyydettiin jatkokäynnille päivittäin. Murtumapotilaat lähetettiin

eteenpäin klinikalle, jossa oli röntgen.

Olin erittäin tyytyväinen Pretoriasta saamaani oppiin, valitsemini klinikoihin ja kampuksella paikallisten opiskelijoiden ja vaihtareiden kanssa viettämään aikaan. Jokaisella klinikalla, eksoklinikkaa lukuunottamatta, sai tehdä itse potilaat alusta loppuun laskututusta myöten ja konsultoida tarvittaessa opettajia, jotka olivat erittäin innostuneita opettamaan. Oli hienoa huomata konkreettisesti, kuinka pitkälle diagnostiikassa pääsee myös ilman hienoja laitteita. Sain oppia ja varmuutta erilaisten sytologisten ja hematologisten näytteiden tulkittamiseen ja useita ideoita ja ajatuksia, joita voi soveltaa suoraan kuntapraktiikassa ja päivystystyössä. Ehkä tärkeimpänä kotiin viemisinä oli kuitenkin se, ettei mikään laite tai hyvä varustelu korvaa huolellista ja tarkkaa yleistutkimusta ja anamneesia, joihin koko homma perustuu.

Reissun puolivälissä tein lyhyet harjoittelut Johannesburg Wildlife Veterinary Hospitalissa ja uShaka Marine

Worldissa. JWVH:ssa hoidimme ja ruokimme yhdessä vapaaehtoisten kanssa orpoja tai loukkaantuneita lintuja, pikkunisäkkäitä, sakaalin pentuja ja pangoliineja, sekä septisen peritoniitin saanutta merisaukkoa. Tänne tuli myös Pretorian eksoklinikalla hoitamamme korvamaki jatkohoitoon, jonka jälkeen se vapautettiin luontoon. uShakassa tutustuin suuren merinisäkäspuiston ja akvaarion eläinlääkärin työhön. Tutkimme delfiniin ilma-aukosta otettuja puhallusnäytteitä, tutustuimme haiden verisivelihiin ja kävimme läpi maksaongelmista kärsivän merileijonan ultraäänitallenteita ja laboratoriotuloksia. Lisäksi sain tutustua puiston monimutkaiseen vedenotto ja -puhdistussysteemiin sekä veden ja eläinten ruuaksi tulevan kalan laadunvalvontalaboratorion toimintaan.

Reissun loppuksi pääsin tutustumaan Afrikan villieläintyöhön rangeri Hein Schoemanin johdolla. Suurinosa, noin 80 % maan villieläimistä on yksityisillä villieläintiloilla, loput 20 % luonnonpuistoissa. VetX kurssilla pääsimme heti ensimmäisestä päivästä mukaan

tositoimiin, ja osallistuimme villieläinten kiinniottoon, hoitoon tai kuljetukseen siellä missä apua tarvittiin. Harjoittelimme lääkkeiden vetämistä ja injektioimista sekä eläinten kiinnipitoa ja kuljetusta pellolla ajavan auton takalavalla, jotta hommat onnistuivat käytännössä sujuvasti. Lisäksi harjoittelimme nukutusnuolien ja -pyssyn käyttöä, tutustuimme villieläintyössä käytettäviin helikoptereihin sekä salametsästyksen vastaiseen työhön ja sarvikuonon sarvista käytävään julmaan sotaan. Hoidimme neurologisista oireista kärsivää hirvi-antilooppia, jonka liikkumista ja vointia kävimme seuraamassa päivittäin, arvioimme sarvikuonojen sarven pituutta ja sahausajankohtaa ja siirsimme gnuita uuteen elinympäristöön. Apua tarvitsi myös kirahvinpoikanen, jolla oli takertunut jotakin suuhun ja kuparin puutteesta kärsivä valkopäätopi. Helikopterista ammuttavalla verkolla eläimen kiinniotto oli yleinen, lääkkeetön ja nopea tapa, johon ei tarvinnut kutsua eläinlääkärää paikalle. Menetelmässä oli kuitenkin risksinä sekä helikopterissa oleville

sekä eläimelle, joten kallimmat eläimet otettiin kiinni nukutusnuolella ja vahvoilla lääkkeillä. Kiinnioton jälkeen eläimille annettiin esimerkiksi haloperidolia (tranquilizer) vähentämään kiinnioton ja kuljetuksen aiheuttamaa stressiä ja muita ongelmia.

Osallistuimme paikalliseen villieläinhuutokauppaan, ja seuraavalla viikolla siirsimme uusille yksityisille omistajille myytyjä eläimiä. Tähän sisältyi mm. reissu 130 hehtaarin ja 1500 hyppyantiloopin tilalle, jossa avustimme ensin yhteensä 100 pääsin kiinniotossa yksitellen helikopterilla ja verkolla. Eläimet kuljetettiin helikopterilla lähimmän auton luo, jossa ne saivat haloperidolin suoneen ja kun auton lava oli täysi, eläimet vietiin kuljetusautoihin. Tämän jälkeen otimme masamenetelmällä kiinni uuhia ja nuoria eläimiä. Tätä varten rakennettiin ohjuriaidat, joiden päässä oli verkoin suljettava tila. Oikeaa hetkeä ja tuulen suuntaa täytyi hieman odotella kierrosten välillä, mutta odottelu palkittiin yhdellä ikimuistoisimmilla kokemuksilla, kun pääsin kokemaan

toisen kierroksen, eläinten keräämisen ja paimentamisen ohjuriaidoille helikopterista käsin.

Villieläinharjoittelun myötä ymmärsin aivan uudella tavalla koko villieläintouhun, villieläinten suojelun, ja One Healthiin liittyvän conservation medicine käsitteen, jossa potilaanamme on koko maapallo. Sisälläni syttynyt kipinä kasvoi kasvamistaan reissun aikana, ja vahvisti ajatuksia omista ammatillisista tulevaisuuden suunnitelmista. Välillä täytyy nipistää itseäni muistuttaakseni, ettei kaikki ollut vain unta. Unelma, jota kannatti tosiaankin odottaa kaikki nämä vuodet!

Silja Väyrynen

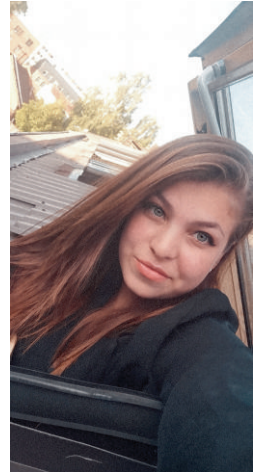

Uudet fuksit esittäytyy

1. Who are you and where do you come from?
2. What kind of life did you lead before coming to Tartu?
3. Why did you choose Tartu?
4. What do you like to do in your free time?
5. If you were a parasite, which parasite would you be?

1. Inka Soikkeli, Finland, Järvenpää
2. I was working as a vet tech and living my life with my puppy.
3. I heard so much good of it and because here the studies are so practical and that fits me perfectly.
4. I am that girl who you can find sitting on a nice terrace and feeding my last piece of food to my doggo.
5. Toxoplasma gondii

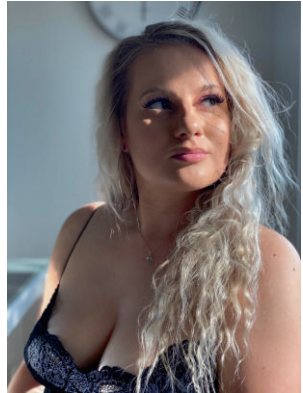
1. I am Clara Cizel, 22yo and I am from France.
2. I have studied 3 years in animal production field and agrifood business. Then I worked about 2 years in France and in Portugal in agriculture field.
3. Because the studies are in english, then I will be able to work in different countries. I also love the green philosophy of Estonia.
4. Hiking, riding my horse, listening

- music, reading, travelling...
5. hmm maybe a tick!

1. I'm Kirsi, 27 years old girl from Tampere.
2. I've been working as Cardiac Nurse in Tampere Heart Hospital for four years now.
3. I had my own out patient clinic for pacemaker patients and I also implanted loop recorders. Rest of the days I've spent with horses. I have always dreamed of living abroad but haven't had a chance or courage to do so earlier.
4. I do like jogging, boxing and horseback riding. My secret (not so secret anymore) dream is start dancing again!
5. Dirofilaria immitis, known as well as a Heartworm. I love dogs and hearts likewise Heartworms do

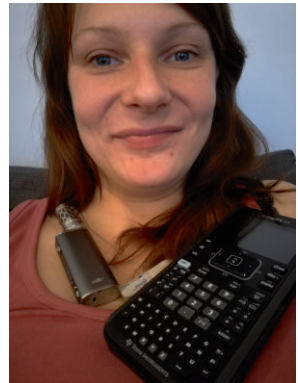

1. I'm Natalia Hakkarainen and I come from Finland, Järvenpää
2. I was a vet nurse at exotic animal clinic.
3. I've always wanted to move abroads and also wanted an international education.
4. Spend time with my friends, drink wine, go to gym, eat and watch netflix.
5. Brain-eating amoeba

1. I'm Nicola and I come from Finland!
2. I graduated from high school last year. I had a gap year, did some volunteer work in rescue center for wild animals in Costa Rica and worked the whole summer and now living in Tartu!
3. I choose Tartu because the school program was really interesting and I have heard great things about EMÜ. It was the University that I wanted to get in!
4. I like to hang out with my friends, go for a walk or jog. I like to watch movies and series and cook!
5. Hmmm... this is a really hard question. I would be a flea.

1. I am Johanna from Turku, Finland
2. I was a nurse in Tromsø, Norway for 5,5 years before I decided that I want to go for veterinary medicine, my ultimate dream profession. I have graduated as a nurse in 2009 so I have done quite a lot on that field already. Mostly in operation room and last year in psychiatry.
3. It is nice little town where I can study in international environment. I had not the best characters from high school because I was too young to understand how important they were. I liked the opportunity to tell about my motivation and show it by SAT test. I was never stupid in high school but had so much other things that I kept more important than studying. Helsinki has never been my priority because of city itself.
4. Read, paint, go to nature with my two dogs, watch movies and series
5. Tapeworm, alone on my own in the darkness, feels like introvert parasite

1. Hanna, 20, from Raisio, Finland

2. I had a gap year, which I spent mostly working at a fast food restaurant, hanging out with my dog and taking care of / riding a horse once a week. I also used to play football but stopped this spring because reasons.

3. I was fascinated by the idea of studying abroad and Tartu was the perfect combination of doing that and still being relatively close to my family and friends. I had also heard many good things about Tartu and I like the fact that there are so many other Finns there as well so homesickness shouldn't be that big of a problem. I would also maybe like to work abroad in the future, so getting an education in English is a huge plus.

4. I like to read, photograph, obviously hang out and have fun with my dog, and watch whatever series I'm binging at the moment. I also like diy-stuff and making things myself (I have way too many self-made dog collars for one dog).

5. I'd probably be Venom from the movie Venom cause he's awesome (although he claims to be a symbiote, not a parasite). But if we're talking about real parasites, I'd probably be something like Taphrina betulina (causes witch's brooms on trees) because they don't seem as disgusting as other parasites.

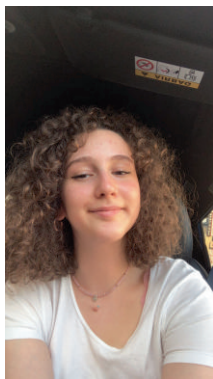
1. I am Nelly, 20 years old and I come from Finland

2. Before moving to Tartu I worked as a salesperson at Finlayson. I graduated from high school in 2018 and after that I applied to different universities in Finland.

3. I mainly chose Tartu because of the location, it is near Finland. Also because of the study language, English. I also had heard a lot of positive feedback of the city and EMU.

4. On my free time I like being outdoors, watch movies and eat great food. I also spent a lot of time with friends and family.

5. I'd be a protozoa, because of their tiny size and they are the most interesting group of parasites.

1. I am Nil from Turkey.

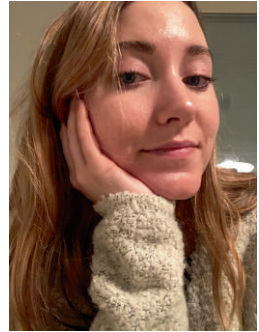
2. I've been living in a very busy for a long time, so I can say I was mostly in a rush.

3. Tartu is one of the most peaceful cities with its beautiful views and nature.

4. I like reading books, watching movies, hanging out with friends, doing creative stuff like embroidery, drawing and painting.

5. This is a quite interesting question to answer. I think I'll go with helminths, parasitic worms, because I heard that people with helminths are less likely to have some specific diseases. So they must be nice, right?

1. Anna from Turku Finland
2. I was working at kotipizza and loved it but it wasn't going to be my future profession. I've studied animal caretaking, acting and boat building all for awhile but never got a degree from them. Just tried to find my own thing throughout the years.
3. I liked the idea of studying in English and abroad. And also I didn't get accepted into Helsinki vet school XD
4. Anything with the doggie! Or go to the gym
5. A flea cos I'm itching for new information

1. I am Rebekka from Jyväskylä, Finland
2. After graduating from high school I have worked as a nanny and a cleaner. I also studied for the entrance examination to veterinary school
3. I chose to apply here in Tartu because this is quite similar to Finland but I will get more different experiences
4. I like to spend time with my animals. I have a ballpython and fatterailed gecko with me here in Tartu. I had a horse and 2 bunnies in Finland before I moved here. I like to hang out with my friends and family but most of my time I like to spend with animals. I also like to bake and go running.
5. Toxoplasma gondii

1. Helmi Halttunen from Helsinki, Finland
2. After high school I've lived very chill life. I travelled alot and worked little.
3. Tartu is close to home and seems like such a sweet little town.
4. I love hiking in the nature and spending evening with my friends and good food. TikTok is also wasting alot of my time :)
5. I would be a malaria parasite. I would get to fly with mosquitos!

1. I'm Tiia and I come from Turku, Finland
2. I was working at a small animal clinic
3. I was interested in studying abroad and Tartu felt like a good choice after hearing experiences about this school from a few friends.
4. I like to do all kinds of different things with my 2 dogs, and spend time with friends and family
5. Demodex canis

Koronasyksy

Korona on tullut elämäämme ja tällä hetkellä näyttää kovasti sille että siitä ei päästä eroon vieläkään. Keväällä kaikki opinnot siirtyivät kiireellä etäopinnoiksi, mutta miten on ollut nyt syksyllä?

Opinnot:

Keväällä kaikki oli etänä: anatomian tentit moodlessa ja praksoista tuki -videoita. Nyt syksyllä luennoista suurinosa etänä ja praksat lähi. Semmat voi olla joko lähi tai etä.

Toivoisin, että olisi enemmän etänä, sillä koronatilanne pahenee vain uudelleen. Lisäksi ärsyttää muiden koulu-laisten huolettomuus: maskeja ei näy, muttei myöskään turvavälejä. Olen ymmärtänyt, että maskia kannattaisi käyttää aina, kun ei ole mahdollista pitää turvavälejä, mutta tosiasiaa silloin kaikkien tulisi käyttää luokissa maskeja, vaikka vain n. 1/5 luokallamme käyttää. Kevät sujui hyvin, vaikka kaikki oli etänä, joten toivoisin nytkin, että aineet, jotka voidaan yhtä hyvin opettaa etänä, olisivat etänä.

Osa etänä, osa hybridi, osa opettajista ei halua pitää etänä. Suuri ero opettajien suhtautumisessa koko koronaan ja siihen liittyviin ohjeisiin.

Onneksi ei juuri lainkaan, pinenläinpuolen ihmisillä kurssit järjestettiin normaalisti.

Luennot on onnistuttu pitämään pitkälti kaikki etänä, mikä omaan elämään on tuonut huomattavasti kaivattuja lisäminuutteja, kun aamun ensimmäiselle luennoille voi osallistua kylpytakissa kahvia hörppiessä tai vaikka viikata pyykkiä samalla. Koen myös, että tämä hybridimahdollisuus

huomio paremmin opiskelijat erilaisina oppijoina. Praksoissa näkyy käsi-desin holvaus ja maskien käyttö, muutoin tuntuu, että opetus on saatu järjestettyä normaalilla tavalla. Meidän kohdallamme puhuttu ryhmäkokojen tarkkailu on tosin jäänyt toteutumatta.

Suurin osa etänä, kotiseinät tulleet tutuiksi. Tärkeitä käytännön praksoja peruuntui viime keväänä, kauhulla odottaa mitä kaikkea joutuu kokeileen ekaa kertaa siinä kohtaa kun niitä tekee potilaille kandikesänä. Tämän syksyn praksat ei nyt niin tähdellisiltä ole vaikuttaneet.

Viime kesän työt:

Harjoittelu Ruotsissa peruuntui harmillisesti. Työtä oli onneksi paljon, sielä oltiin melkein onnellisia siitä, että harkkasuunnitelmat menivät multa mönkään.

Työkuviot muuttuivat itsellä, reissusuunnitelmat vaihtuivat karjanhoitohommiin.

Melkein jäin ilman töitä

Hyvin vähän

Olin siitä suotuisassa asemassa, että korona lähinnä lisäsi työmäärää kesätyöhoitajana erityisrajoitusten vuoksi, eli työstä ei ollut pulaa. Toki alati muuttuvat käytännöt hiukan kuorimittivat arkea, mutta työyhteisössä myös salaa nautittiin ilman omistajia tehtävistä toimenpiteistä.

Hoitajana olin. Meillä ei esim otettu asiakkaita sisään sairaalaan ollenkaan (vain poikkeustapaukset, eutit). Töissä oli rennompaa tästä johtuen.

Ei millään tavalla.
Navettaharkkaan ei vaikuttanut mitenkään. Mutta töitä en onnistunut saamaan.

Harrastukset:

Tallilla käymiseen tuli keväällä aika paljon rajoituksia, mutta koska koulu oli etänä, kaikki sujui joustavasti. Muuten ei ole kauheasti vaikuttanut.

Koirakoulut olivat hetken etänä

Keväällä Tartossa oli koiraurheiluhallit kiinni ja alkukesänä Suomessa ei saanut kokoontua treeneihin.

Hyvin vähän

Koiranäyttelyitä ei juurikaan ole ollut, joten niiltä osin on ollut taukoa.

Keväällä koin, että mitään ei voinut tehdä ja oma tuttu elämä oli jässä, mutta nyt syksyllä korona ei juuri tunnu vaikuttavan enää vapaa-ajan toimiin kaiken alettua pienimuotoisesti uudelleen ja koulun ollessa pääpainossa. Harmittaa tietenkin, että

monia tapahtumia ja perinteitä täytyy edelleen pantata, mutta ehkä on myös ihan hyvä, ettei tule notkuttua klubeilla...

Vähentänyt niitä: tapahtumia on peruttu, kukaan ei järjestä mitään juttuja kun tilanne on niin epävarma.

Vähemmän käyn salilla ja jumpissa, yritän välttää ruuhkia. Muuten ei millään tavalla.

Ryhmäliikuntatunneille entistä pienemmät maksimi osallistujamäärät, täytyy varata ajoissa.

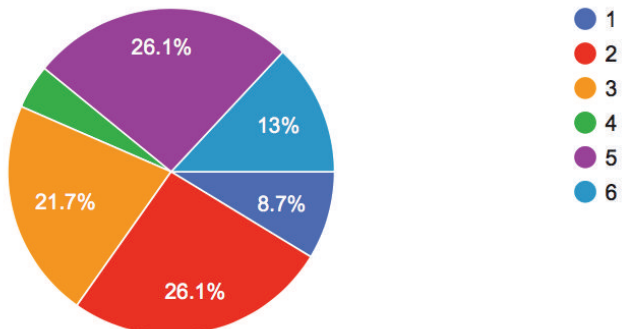
Salilla käynti jäi kokonaan kotonan takia pois ja samoin tanssi. Eli vähän yrittää itse myös minimoida kontakteja. Ratsastusta jatkettiin Tartossa syksyllä normaalisti.

Kaikki on kielletty, peruttu ja kiinni. Myös hyvää on poikinut, enemmän aikaa luonnossa kulkien.

Lisännyt liikuntaa. Kun on ollut niin paljon kotona, on tullut lenkkeilyä paljon enemmän, kuin jos olisi ollut päivät koulussa.

Millä vuosikurssilla olet?

23 responses

Uutisia syyskokouksesta!

Uusi hallitus

Puheenjohtaja: Salli Jortikka

Hallituksen Jäsenet:

Nora Plym

Wilma Vuontela

Olga Tammiruusu

Julia Kinnunen

Essi Öljymäki

Hanna Takkinen

Toimikuntavastaavat

Koiratoimikunnan vastaava: Outi Pyhälä

Juhlatoimikunnan vastaava: Olga Tammiruusu

Lehtitoimikunnan vastaava: Nea Neva

Mediatoimikunnan vastaava: Mona Toikka

Huonetoimikunnan vastaava: Hanna Takkinen

Vaatetoimikunnan vastaava: Essi Öljymäki

Vapaa-ajan toimikunnan vastaava: Wilma Vuontela

Tutortoimikunnan vastaava: Maisa Heikkinen

Kunniamerkit

Hopeisen ansiomerkin saaneet:

Evie Rekola - Vienyt Koiratoimikunnan aivan uudelle tasolle ollessaan sen vastaava, ja toivottanut avoimin mielin kaikki mukaan harrastamaan, fuksit jopa ennen koulun alkua. Käyttänyt omaa vapaa-aikaansa runsaasti toiminnan edistämiseen. Lisäksi aina ystävällinen kaikille.

Elma Reinikka - kaksi vuotta hallituksen pj:nä, toiminut myös tutorina ja oli juhlatomikunnan vastaava vielä tänäkin vuonna. Toiminut koko tartossa olonsa ajan suolten etua ajaen sekä aina kaikille ystävällinen ja reilu.

Kaisa Savolainen - Toiminut fuksivuodesta asti Suolten lehden päätoimittajana ja tehnyt lehden eteen hurjasti työtä vapaa-ajallaan, mikä on tuonut lehden tälle vuosisadalle. Tarjoaa apuaan muille Suolinkaisille ja on ollut aktiivisena mukana Suolten toiminnassa koko Tartossa olonsa ajan.

Kultaisen ansiomerkin saaneet:

Patrik Andersin - ollut erittäin suureksi avuksi hallituksille jo monen vuoden ajan. Käyttää vapaa-aikaansa Suolinkaisten etujen ajamiseen, toiminut toiminnantarkastajana jo useita kertoja. Häneltä saa apua aina yhdistyslain kierouksiin ja tarvittaessa hän lähtee ajamaan vaikka lakiesityksiä.

Heidi Granholm - Edustaa Suolia liiton valtuuskunnassa. On aina ystävällinen ja edistää kollegiaalisuutta aktiivisesti. Toiminut myös hallituksessa ja toimikunnissa, ja ollut aktiivinen Suolinkainen koko Tartossa olonsa ajan

SUOMEN ELÄINLÄÄKÄRILIITTO
FINLANDS VETERINÄRFÖRBUND

Omaeläin
klinikka

zoetis

*KLINI*Q

LABORATORIOPALVELUT
MOVET

Tulevaisuuden tekijä

– ota paikkasi ammattikunnan ytimessä!

Eläinlääkäriliitto edustaa ammattikuntaa, valvoo sen etuja ja tarjoaa henkilökohtaisia jäsenetuja kaikille jäsenilleen. Opiskelijana edustat ammatin tulevaisuutta – ole kollegiaalinen ja liity osaksi alan ainoaa ammattiliittoa.

"Onneksi kyselin asiamieheltä eläinlääkintäautoon liittyvistä verotusasioista. Nyt auto- ja arvonnisäveroasiani ovat kohdallaan ja tiedän miten toimia, jos tulee ajankohtaiseksi muuttaa auto takaisin henkilöautoksi!"

Liiton jäsenneuvonnasta kuultua

"Hain ensimmäistä työpaikkaani eläinlääkärinä. Muistin liiton opiskelijallaisessa korostetun kirjallisen työsopimuksen laatimista. Suhtautuminen oli varsin asiallista, kun halusin tehdä sopimuksen ennen aloittamista. Tuukkuus kannatti ja ehkä sekin, että sanoin tarkistuttavani työnantajan sopimusluonnoksen liitossa."

Jäsen, 27 vuotta

AMMATTIASIAA: Suomen Eläinlääkärilehti kahdeksan kertaa & sähköinen jäsenkirje kuudesti vuodessa.

KOULUTUSTA: Opiskelija maksutta Eläinlääkäripäivien näyttelyyn ja jäsenhinnalla luennoille. Opiskelijapäiville palkatuksi toimitsijaksi. Maksutta mukaan eläinlääkärien keskustelutilaisuuteen (ilmoittautumisen ennakoon verkossa) ja jäsenet maksutta avajaisiin (ilmoittautumisen ennakoon verkossa) www.elainlaakaripaivat.fi.

TAPAHTUMAT: Ensimmäisen kurssin tutustuminen liittoon, Opiskelijajavaliokunnan illat, Kandi-ilta ja 5. kurssin opiskelijoille maksuttomat eläinlääkärin verotus- ja kirjanpitolukkurit. Muut mahdolliset jäsentapahtumat.

KIRJAKAUPPA: liiton omistaman Fennovet Oy:n verkkokauppa. Pyydä kurssillesi tarjous oppikirjoista!

NEUVONTAA: Liiton asiamiehet neuvovat työsuhteasioissa myös opiskeluaikana ja muissa ammatin juridisissa kysymyksissä. Opiskelija työelämässä ja Työelämän lakipaketti verkkosivuilla. Jäsenosion Opiskelemissa-sivu.

VAKUUTUKSET: Liitto maksaa luottamustoimisen jäsenen järjestövakuuksien ja myöhemmin eläinlääkärin vastuu- ja oikeusturvavakuutuksen.

OPISKELIJOIDEN MATKA-APURAHAT opiskelijoille haettavina kahdesti vuodessa.

MEMBER+ EDUT palvelevat kaikkia akavalaisten liiton jäseniä lomalla ja arjessa vaihtuen kausittain.

DANSKE BANKIN EDUT: pankkiedut kahden vuoden sisällä valmistuneelle: ELK, ELL ja ELT ja erikoiseläinlääkäri (jopa 700 e vuodessa). Asuntolainaetu. Sijoittamiseen liittyvät edut, vaikka olisit toisen pankin asiakas.

TYÖTÖMYSSKASSAAN ON LIITYTTÄVÄ SUORAAN: palkansaajan Lääkärien työttömyyskassa on edullinen (21 euroa vuonna 2020) ja yrittäjä voi liittyä SYT-kassaan. Työttömyyskassaan voi liittyä heti, kun tekee eläinlääkärin töitä.

Liittoon hyväksytään jäseneksi eläinlääketiedettä Suomessa tai ulkomailla opiskeleva sekä Suomessa laillistettu eläinlääkäri. Opiskelijajäsenyyden ei-praktiikkaoikeudet omaavalle maksaa vuodessa 40 euroa ja praktiikkaoikeudet omaavan jäsenmaksu on 135 euroa. Laillistettujen eläinlääkärien jäsenmaksu on korkeampi ja jäsenetulista pidempi. Liity joukkoon!

Terve ja hyvinvoiva eläinlääkäri tavoitteena jo vuodesta 1892

www.sell.fi

